เรื่อง ชิงชัน

รายละเอียด

ชื่ออื่น : ประดู่ชิงชัน, ดู่สะแดน, เก็ดแดง, อีเม็ง, พยุงแกลบ, กะซิก, กะซิบ, หมากพลูตั๊กแตน

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dalbergia oliveri* Gamble

ชื่อวงศ์ : FABACEAE (LEGUMINOSAE–PAPILIONOIDEAE)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ :

ชิงชันเป็นไม้ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูงถึง 25 เมตร เปลือกหนา สีน้ำตาลเทา กระเทาะล่อน เป็นแผ่นขนาดเล็ก เปลือกในสีเหลือง ยอดและใบอ่อนออกสีแดง เกลี้ยงหรือมีขนเพียงเบาบาง

ใบชิงชันเป็นช่อ มีใบประกอบย่อย 11-17 ใบ มีลักษณะยาวรี รูปขอบขนานแกมรูปหอก ฐานใบมนกลม ปลายใบมนทู่และหยักเว้าเล็กน้อย ทางด้านท้องใบจะมีสีจางกว่าด้านหลังใบ

ดอกชิงชันสีขาวอมม่วง ออกเป็นช่อดอกเชิง ประกอบตามปลายกิ่ง ดอกจะเกิดพร้อมกับการผลิตใบใหม่

เกสรผู้แยกเป็น 2 กลุ่มๆ ละ 5 อัน

ฝักชิงชันมีลักษณะแบนแผ่เป็นปีกยาวรีหรือขอบรูปขนาน กว้าง 3-3.5 ซม. ยาว 8-17 ซม. ผิวเรียบส่วนที่หุ้มเมล็ดหนาแข็ง มีลักษณะเป็นกระเปาะกลมหรือแกนรีเล็กน้อย นูนเห็นได้ชัด ส่วนมากมีเมล็ดเดียว มีลักษณะคล้ายรูปไตสีน้ำตาล

ส่วนที่ใช้เป็นยา : แก่น, เปลือก

สรรพคุณชิงชัน :

แก่นรสฝาดร้อน ช่วยบำรุงโลหิตสตรี

เปลือกรสฝาด ใช้ต้มชะล้างสมานบาดแผล ช่วยรักษาแผลเรื้อรัง

คำสำคัญ : ชิงชัน

ที่มา : https://www.samunpri.com

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2020-05-28

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=1617&code_db=610010&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology